

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów, Republika Słowacka, Komisja Wspólnot Europejskich i Europejski Inspektor Ochrony Danych pokrywają swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-45/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 10 WE, 71 WE i 80 ust. 2 WE — Bezpieczeństwo na morzu — Kontrola statków i obiektów portowych — Umowy międzynarodowe — Odpowiednie kompetencje Wspólnoty i państw członkowskich)

(2009/C 82/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Simonsson, M. Konstantinidis, F. Hoffmeister i I. Zervas, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: A. Samoni-Rantou i S. Chala, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: I. Rao, pełnomocnik wspierany przez D. Andersona, QC)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 10 WE, 71 WE i 80 ust. 2 WE — Przedstawienie organizacji międzynarodowej propozycji należącej do dziedziny wyłącznej zewnętrznej kompetencji Wspólnoty — Bezpieczeństwo na morzu — Propozycja dotycząca kontroli zgodności statków i obiektów portowych z wymogami rozdziału XI-2 konwencji SOLAS i kodeksu ISPS

Sentencja

- 1) Przedstawiając Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) sporną propozycję (MSC 80/5/11) dotyczącą kontrolowania zgodności statków i obiektów portowych z wymogami rozdziału XI-2 Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, zawartej w Londynie w dniu 1 listopada 1974 r., i Międzynarodowego kodeksu ochrony statku i obiektu portowego,

Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 10 WE, 71 WE i 80 ust. 2 WE.

- 1) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgische Staat przeciwko N.V. Cobelfret

(Sprawa C-138/07) (¹)

(Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Bezpośrednia skuteczność — Uregulowanie krajowe dotyczące unikania podwójnego opodatkowania wypłacanych zysków — Odliczenie kwoty wypłaconych dywidend od podstawy opodatkowania spółki dominującej jedynie, jeżeli spółka ta osiągnęła podlegające opodatkowaniu zyski)

(2009/C 82/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen — Belgia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgische Staat

Strona pozwana: N.V. Cobelfret

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6) — Przepisy krajowe dotyczące unikania podwójnego opodatkowania wypłacanych zysków — Przesłanki

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich powinien być interpretowany w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak uregulowanie sporne przed sądem krajowym, które przewiduje, że dywidendy otrzymane przez spółkę dominującą są wliczane do jej podstawy opodatkowania, aby następnie zostać od niej odliczone do wysokości 95 %, o ile po odliczeniu innych zwolnionych zysków w danym okresie podatkowym nadal istnieje dodatnie saldo zysków.

Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 90/435 jest bezwarunkowy i wystarczająco precyzyjny, aby można się było na niego powoływać przed sądami krajowymi.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords — Zjednoczone Królestwo) — Allianz SpA, dawniej Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA oraz Generali Assicurazioni Generali SpA przeciwko West Tankers Inc.

(Sprawa C-185/07) (¹)

([Uznawanie i wykonywanie zagranicznych orzeczeń arbitrażowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Zakres stosowania — Właściwość sądu państwa członkowskiego w zakresie wydawania wobec strony zakazu wszczynania lub dalszego prowadzenia postępowania przed sądem innego państwa członkowskiego ze względu na niezgodność takiego postępowania z zapisem na sąd polubowny — Konwencja nowojorska])

(2009/C 82/06)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Allianz SpA, dawniej Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA oraz Generali Assicurazioni Generali SpA

Strona pozwana: West Tankers Inc.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — House of Lords — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Właściwość sądu państwa członkowskiego w zakresie nakazania stronie niewszczynania lub zakończenia postępowania sądowego w innym państwie członkowskim ze względu na niezgodność takiego postępowania z zapisem na sąd polubowny

Sentencja

Wydanie wobec danej osoby przez sąd państwa członkowskiego zakazu wszczynania i dalszego prowadzenia postępowania przed sądami innego państwa członkowskiego, z tego względu że takie postępowanie narusza

zapis na sąd polubowny, jest niezgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Rechtsanwalt Christopher Seagon jako syndyk w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki Frick Teppichboden Supermärkte GmbH przeciwko Deko Marty Belgium NV

(Sprawa C-339/07) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Postępowanie upadłościowe — Sąd właściwy)

(2009/C 82/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christopher Seagon jako syndyk w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Strona pozwana: Deko Marty Belgium NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) oraz art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, dla wydawania orzeczeń bezpośrednio na podstawie postępowania upadłościowego i ściśle związanych z takim postępowaniem — Powództwo (Insolvenzanfechtungsklage) o zwrot zapłaconej kwoty przez wierzyciela mającego statutową siedzibę w innym państwie członkowskim